

arbejdsmarked, hvor der ikke er eller fremover bliver indgået overenskomster, der gennemfører deltidsdirektivet.

Selve rammeaftalen fastlægger de generelle principper om minimumsforskrifter i relation til deltidsarbejde. Aftalen vedrører også ansættelsesvilkårene for deltidsansatte, og formålet med aftalen er at skabe det bedst mulige grundlag for at fjerne den forskelsbehandling af deltidsansatte, som finder sted mange steder på arbejdsmarkedet.

En deltidsansat må ikke behandles på en mindre gunstig måde end en sammenlignelig fuldtidsansat, udelukkende fordi vedkommende arbejder på deltid, medmindre forskelsbehandlingen er objektivt begrundet. Det er ganske uacceptabelt, hvis det foregår på anden måde.

Det er også vigtigt at fokusere på at forbedre kvaliteten af deltidsarbejde. Mange vil nok ikke genkende til, at netop deltidsansatte ofte har den mindst spændende opgave i en virksomhed.

Der er i dag også en del barrierer, der ikke gør hverdagen lettere for deltidsansatte, hvorfor der er god grund til at hæfte sig ved det afsnit i aftalen, som netop omhandler det at lette udviklingen af deltidsarbejde på frivillig basis og bidrage til en fleksibel tilrettelæggelse af arbejdstiden på en måde, der tilgodeser arbejdsgiver og arbejdstagers behov.

Den danske model om et arbejdsmarked baseret på aftaler er god, og jeg har stor tiltro til, at arbejdsmarkedet også kan tackle rammeaftalen om deltidsarbejde på en ordentlig måde til glæde og gavn for alle.

I slipstrømmen er der også i dette lovforslag et par ændringer af henholdsvis funktionærloven og loven om værnepligtsorlov.

Hvad angår funktionærloven, har det siden 1964 været gældende, at man skulle være ansat gennemsnitlig mindst 15 timer om ugen for at være omfattet af funktionærloven. Denne timegrænse er på det moderne og IT-regulerede arbejdsmarked ikke længere tidssvarende, hvorfor Socialdemokratiet kan tilslutte sig arbejdsministerens forslag om, at timegrænsen ændres til gennemsnitlig 8 timer om ugen.

Med en ændring af timegrænsen tilpasses funktionærloven også andre lovgivninger og direktiver på arbejdsmarkedets område.

Den sidste del af lovforslaget omhandler værnepligtige lønmodtagere og lønmodtagere, der har kontrakt med forsvaret om at stille sig til rådighed for FN-tjeneste m.v. I værnepligtsloven

er der på samme måde som i funktionærloven krav om, at en lønmodtager skal være ansat i gennemsnit mindst 15 timer ugentlig hos en arbejdsgiver for at opnå orlov. Derfor er det naturligt, at også værnepligtsloven tilpasses ændringen i funktionærlovens 15-timers-grænse, så der fremover også er tale om 8-timers-grænsen i værnepligtsloven.

Socialdemokratiet kan som helhed støtte lovforslaget og er som sædvanlig åben over for eventuelle ændringer, hvis der fremkommer oplysninger, der gør dette nødvendigt.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg var glad over at kunne notere en række positive bemærkninger fra den socialdemokratiske ordfører omkring deltidsarbejde og positive ønsker om at få fjernet forskelsbehandling af deltidsansatte.

Ligger der i dét, at Socialdemokratiet nu vil tage nogle konkrete initiativer til at fremme mulighederne for deltidsarbejde? Vil Socialdemokratiet stille sig i spidsen for en kortlægning af, hvad der måtte være af barrierer og eventuelle problemer omkring deltidsarbejde? Og ligger der også i dét, at Socialdemokratiet, bl.a. med henvisningen til at lette udviklingen af deltidsarbejde, vil støtte, at man ikke i overenskomster skal kunne aftale, at der inden for det pågældende område ikke må være deltidsarbejde?

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Jeg vil bare spørge fru Anne-Marie Meldgaard, om der ikke er tale om et afgørende brud med Socialdemokratiets hidtidige politik, når man laver det her lovforslag, nemlig en politik, der er gået ud på, at man aftaleimplementerede direktiver, der vedrørte overenskomstsspørgsmål?

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Fru Anne-Marie Meldgaard gav udtryk for, at timegrænsen på de 15 timer i funktionærloven ikke længere er tidssvarende, og at det var baggrunden for, at man nu foreslår den nedsat til 8 timer.

15-timers-grænsen stammer mig bekendt fra 1964, og det er da fuldstændig korrekt, at den normale ugentlige arbejdstid i 1964 var væsentlig højere, end den er i dag, men hvis man begynder at regne på dét, så har jeg altså overhovedet ingen fantasi til at forestille mig, hvordan